

***ἄγι-Ζαρέας** ὁ, ἄ-Ζαρέας Πόντ.(Κοτύωρ.) ἄ-Ζα-
ρέας Πόντ. (Κοτύωρ.)

Ἐκ παραθέσεως τοῦ ἐπιθ. ἄγιος καὶ τοῦ ὄν. Ζα-
ρέας.

Ὁ ἅγιος Βλάσιος ἐορταζόμενος τὴν 11^{ην} Φεβρουαρίου
(ἐκλήθη οὕτω, διότι πιστεύεται ὅτι, ἂν τὴν ἡμέραν τῆς
ἐορτῆς του κάμουν οἰανδήποτε ἐργασίαν αἱ ἔγκυοι γυναί-
κες, προξενεῖ πρὸς τιμωρίαν ζάρα, ἥτοι σωματικὸν
ἐλάττωμα, εἰς τὰ μέλλοντα νὰ γεννηθοῦν τέκνα).

ἀγιζοταγίζω ἀμάρτ. ἀβιζοταίζω Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀγιζότῃ ἢ ἀγιζότῃ καὶ τοῦ ρ. ταγίζω.

Θέτω τὸ ἐκ πυρίτιδος ἔναυσμα εἰς τὸ διὰ πυρολίθου
ἐκπυρσοκροτοῦν ὄπλον : Ἄσμ.

Καὶ τὸ σαλμᾶ του ἔφκειασε | καὶ τὸν ἀβιζοταίζε
(σαλμᾶς = εἶδος ὄπλου) Μάν.

ἀγιζότῃ ἡ, Κρήτ. — Λεξ. Περίδ. ἀγγιζότῃ Πελοπν.
(Ὀλυμπ.) ἀβιζότῃ Πελοπν. (Αἶγ. Καλάβρυτ. Λακων.
Τρίκκ. κ.ά.) ἀβιζότο τό, Πελοπν. (Αἶγ.) αἰζέτον Κάρπ.
αἰζέτο Καρπ. βιζέτο Κάρπ.

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *ağız otı*.

Μικρὰ ποσότης πυρίτιδος χρησιμοποιουμένη ὡς ἔναυ-
σμα τῶν ἄλλοτε διὰ πυρολίθου ἐκπυρσοκροτούντων ὄπλων.

ἀγιζότι τό, Λεξ. Περίδ. Βυζ. ἀγγιζότι Ἡπ. ἀγου-
ζέτι Θράκ. ἀγ'ζότ' Θεσσ. ἀβιζότι Πελοπν. (Σουδεν.)
ἀβ'ζότ' Μακεδ. (Βέρ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) γγ'ζότ' Στερελλ.
(Ἀκαρναν.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *ağız otı*.

Ἀγιζότῃ, ὁ ἰδ.: Φρ. Δὲν ἔχ' γγ'ζότ' μυγαλὸ (δὲν
ἔχει ἐλάχιστον νοῦν. Ἐπὶ τοῦ μωροῦ) Ἀκαρναν.

ἄγι-Ἡλίας ὁ, ἀμάρτ. ἄγι-Λιάς πολλαχ. αἰ-Λιάς
πολλαχ. αἰς-Ἐλιάς Κῶς Χίος αἰς-Νουλιάς Σύμ. αἰς
-Λιάς Θήρ. ἄγιο-Λιάς Πελοπν. (Ἀρκαδ. κ.ά.) αἰ
-Ἐλιάς Κῶς αἰ-Λιάς Μεγίστ. ἄ-Ἡλίας Πόντ. (Τραπ.
Χαλδ.) αἰ-Λιὸς Πελοπν. (Πάτρ.) ἄ-Ἡλία ἡ, Πόντ.
(Κρώμν.) Γενικ. τ' ἄγιο-Ἡλιὸς Πελοπν. (Ἡλ. Πύργ.)
τ' ἄγιο-Λιὸς Πελοπν. (Μεσσ. κ.ά.) τ' ἄγιο-Λιὸς Πελοπν.
(Λάστ.) τ' αἰ-Ἡλιὸς Ἡπ. τ' αἰ-Λιὸς Ἡπ. (Ζαγόρ. κ.ά.)
Θεσσ. Παξ. Πελοπν. (Ἀρκαδ. Βασαρ. Πάτρ. κ.ά.) Στερελλ.
(Αἰτωλ.) κ.ά. τ' αἰ-Λιοῦ Ἡπ. (Ἰωάνν.) Κρήτ. κ.ά.
— ἸΒενιζέλ. Παροιμ.² 298,189 τ' αἰ-Λία Πόντ. (Τραπ.
Χαλδ. κ.ά.)

Ἐκ παραθέσεως τοῦ ἐπιθ. ἄγιος καὶ τοῦ ὄν. Ἡλίας.
Τὸ θηλ. ἄ-Ἡλία ἐκ παρανοήσεως νομισθέντος ὡς ὄν.
ἀγίας. Πβ. ἀγιά-Σωτηρᾶ.

Ὁ ἅγιος Ἡλίας ὁ προφήτης, τοῦ ὁποίου ἡ ἐορτὴ τελεῖται
τὴν 20^{ην} Ἰουλίου κοιν. καὶ Πόντ. (Κρώμν. Τραπ. Χαλδ.):
Βλαστημεῖ τὴν ἄ-Ἡλίαν Κρώμν. || Φρ. Βοήθειά σας ὁ αἰς
Ἐλιάς! (εὐχὴ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐορτῆς τοῦ ἀγίου,
συνήθως ἀπευθυνομένη γενικῶς ὑπὸ τῶν συναντωμένων
πρὸς ἀλλήλους) Κῶς Θὰ σὲ κάμω τ' αἰ-Λία! (θὰ σὲ βρέξω.
Ἐξ ἐθίμου, καθ' ὃ τὴν παραμονὴν τῆς ἐορτῆς τοῦ ἀγίου
Ἡλία, θεωρουμένου κυρίου τῆς βροχῆς, οἱ παῖδες ρί-
πτονται ἐνδεδυμένοι εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ὅσους βλέπουν
μὴ βρεγμένους τοὺς ρίπτουν διὰ τῆς βίας ἐπιλέγοντες τὴν
φρ.) Μεγίστ. || Γνωμ. Τ' αἰ-Πνεύματος βάλ' ὄρνὸ καὶ τ' αἰ

-Λιᾶ φά' σῦκα (κατὰ τὴν ἐορτὴν τοῦ ἀγίου Πνεύματος γί-
νεται ὁ ἐρίνασμος τῶν συκῶν, τοῦ δὲ ἀγίου Ἡλία ὠρι-
μάζουν τὰ σῦκα) Κύθν. Ἀγία Μαρίνα, δῶσ' μου σῦκα, κὶ αἰ
-Λιά, ἄπλωσ' κ' ἔπαρε (ὅτι μετὰ δυσκολίας εὐρίσκομεν
σῦκα κατὰ τὴν ἐορτὴν τῆς ἀγίας Μαρίνης 17^{ην} Ἰουλίου,
ἐνῶ τοῦ ἀγίου Ἡλία ἀφθονοῦν ταῦτα) αὐτόθ. Τῆς ἀγίας
-Μαρίνας σῦκο, τ' αἰ-Λιοῦ σταφύλι καὶ τὸν Αὐγουστο μαντήλι
(τῆς ἀγίας Μαρίνης ὠριμάζει τὸ σῦκον, τοῦ ἀγίου Ἡλία
τὸ σταφύλι καὶ τὸν Αὐγουστον πληθύνουν τόσοι αἱ στα-
φυλαί, ὥστε νὰ δύναται τις νὰ γεμίση δι' αὐτῶν καὶ μαν-
τήλι) ἸΒενιζέλ. ἐνθ' ἄν.

Ὁποῦ 'ν' αἰ-Γιάννης καὶ νερὸ κὶ ὅπ' ἄγιο-Λιάς καὶ ράχι
(συνήθως τὰ μὲν παρεκκλήσια τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ
Βαπτιστοῦ κτίζονται παρὰ τὰς πηγὰς ὑδάτων, τοῦ δὲ προ-
φήτου Ἡλία ἐπὶ τῶν κορυφῶν ὀρέων) Ἀρκαδ. Ἡ λ. καὶ
ὡς τοπων. κοιν. 2) Κορυφὴ βουνοῦ, κορυφοβούνη
(διότι συνήθως ἐπὶ τῶν κορυφῶν τῶν βουνῶν κτίζονται
τὰ παρεκκλήσια τοῦ προφήτου Ἡλία, ὁ ὁποῖος ἐκ παρα-
σχετισμοῦ πρὸς τὸ μέρος τῆς ἀναλήψεως τοῦ Χριστοῦ
νομίζεται ὅτι ἀνελήφθη ἐκ τῆς κορυφῆς βουνοῦ) πολλαχ.:
Φρ. Πῆρε τοὺς ἄγιο-Λιάδες (ἔγινε ληστής ἢ παρεφρόνησε)
Ἀρκαδ. (Συνών. φρ. πῆρε τὰ βουνά). 3) Ὁ μὴν Ἰού-
λιος (διὰ τὴν κατ' αὐτὸν τελουμένην ἐορτὴν τοῦ ἀγίου
Ἡλία) Στερελλ. (Αἰτωλ.)

ἀγιθοδωρήσᾶ τά, Πόντ. (Κερασ.) ἀεθοδωρήσᾶ
Πόντ. (Χαλδ. κ.ά.) ἀεθοδωρήσᾶ Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ ὄν. ἄγι-Θόδωρος.

1) Γεῦμα παρατιθέμενον ὑπὸ τοῦ ἀγιθοδωρίζοντος
(πβ. τὸ ρ.) εἰς τοὺς προσερχομένους εἰς τὴν οἰκίαν του διὰ
νὰ τὸν συγχαροῦν μετὰ τὴν λειτουργίαν τῶν Προηγιασμέ-
νων τὴν Τετάρτην τῆς πρώτης ἐβδομάδος τῆς Μεγάλης
Τεσσαρακοστῆς Πόντ.(Χαλδ.) 2) Τραγήματα, τὰ ὅποια
προσφέρουν εἰς τὴν ἀγιθοδωρίζουσαν αἱ ἐπισκεπτό-
μεναι διὰ νὰ συγχαροῦν αὐτὴν φίλαι Πόντ. (Χαλδ.) β)
Τραγήματα ἀποστελλόμενα ὑπὸ τοῦ μνηστήρος εἰς τὴν
ἀγιθοδωρίζουσαν μνηστὴν του Πόντ. (Κερασ.) Πβ.
ἀγιθοδώρισμα 2.

ἀγιθοδωρίζω Πόντ. (Κερασ.) ἀιθοδωρίζω Πόντ.
(Κερασ. Ὁφ.) ἀεθοδωρίζω Πόντ. (Σάντ. Τραπ. Τρίπ.
Χαλδ. κ.ά.) ἀεθοδωρίζω Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ ὄν. ἄγι-Θόδωρος.

Νηστεύω ἀπεχόμενος πάσης τροφῆς καὶ ποτοῦ ἀπὸ
τῆς Δευτέρας τῆς πρώτης ἐβδομάδος τῆς Μεγάλης Τεσσα-
ρακοστῆς μέχρι τέλους τῆς λειτουργίας τῶν Προηγιασμέ-
νων τῆς Τετάρτης τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος ἢ νηστεύω ὅλην
τὴν πρώτην ἐβδομάδα τρώγων ἅπαξ μόνον τὴν Πέμπτην
(τὸ ρ. ἐσχηματίσθη διὰ τὴν κατὰ τὸ Σάββατον τῆς ἐβδο-
μάδος ταύτης τελουμένην ἐορτὴν τοῦ ἀγίου Θεοδώρου
τοῦ Τίρωνος. Συνών. θοδωρίζω.

ἀγιθοδώρισμα τό, ἀμάρτ. ἀιθοδώρισμα Πόντ.
(Οἶν.) ἀεθοδώρισμα Πόντ. (Σάντ. Τραπ. Τρίπ. Χαλδ.)
ἀεθοδώρισμα Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀγιθοδωρίζω.

1) Τὸ νηστεύειν τὰς τρεῖς πρώτας ἡμέρας τῆς Μεγά-
λης Τεσσαρακοστῆς διὰ τῆς ἀποχῆς ἀπὸ πάσης τροφῆς
καὶ ποτοῦ, ἥτοι ἀπὸ τῆς Δευτέρας μέχρι τέλους τῆς λει-
τουργίας τῶν Προηγιασμένων κατὰ τὴν Τετάρτην, ἢ τὸ
νηστεύειν ὅλην τὴν πρώτην ἐβδομάδα πλὴν τῆς Πέμπτης

Πόντ. (Σάντ. Τραπ. Τρίτ. Χαλδ.) 2) Πληθ. *ἀιθοδωρί-
σματα*, οἰκογενειακή ἐορτή τελουμένη τὸ Σάββατον τοῦ
ἀγίου Θεοδώρου τὴν πρώτην ἐβδομάδα τῆς Μεγάλης
Τεσσαρακοστῆς, καθ' ἣν εἰς μεμνηστευμένην νεάνίδα,
ἢ ὁποία ἐνήστευσε τὰς τρεῖς πρώτας ἡμέρας τῆς νηστείας
ἀπεχομένη πάσης τροφῆς καὶ ποτοῦ, προσφέρει ἡ μήτηρ
τοῦ μνηστῆρος δῶρα συνιστάμενα εἰς χρήματα, ὁπώρας
κττ. Πόντ. (Οἶν.) Πβ. *ἀγιθοδωρήσῃ 2 β, θοδώρισμα*.

ἅγι-Θόδωρος ὁ, ἐνιαχ. *ἁι-Θόδωρος* σύνηθ. *ἁις*
-Θόδωρας ΑΠαπαδιαμ. Μάγισσ. 33 *ἁε-Θόδωρος* Πόντ.
(Κρώμν. Τραπ. Χαλδ. κ. ἄ.) *ἁε-Θόδωρος* Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ παραθέσεως τοῦ ἐπιθ. *ἁγιος* καὶ τοῦ ὄν. *Θό-
δωρος*.

Ὁ ἅγιος Θεόδωρος ὁ Τίρων, τοῦ ὁποίου ἡ ἐορτή τε-
λεῖται τὸ Σάββατον τῆς πρώτης ἐβδομάδος τῆς Μεγάλης
Τεσσαρακοστῆς, ἡ ὁ ἅγιος Θεόδωρος ὁ Στρατηλάτης ἐορ-
ταζόμενος τὴν 8ην τοῦ μηνὸς Ἰουνίου ἐνθ' ἄν.: Φρ. *Σάββα*
τοῦ ψυχου, Σάββα τ' ἀντίψυχον, Σάββα τ' ἁε-Θοδωρί (Σάβ-
βατον τῶν ψυχῶν, Σάββατον τοῦ ἀντίψυχου, Σάββατον
τοῦ ἀγίου Θεοδώρου. Τὸ πρῶτον Σάββατον εἶναι τῆς
ἐβδομάδος τῆς Ἀπόκρεω, τὸ δεύτερον τῆς Τυρινῆς καὶ τὸ
τρίτον τῆς πρώτης ἐβδομάδος τῆς Τεσσαρακοστῆς. Ἡ φρ.
δηλοῖ τὸ συνεχῶς κατὰ τὰ τρία Σάββατα τελούμενον μνη-
μόσυνον τῶν νεκρῶν) Τραπ. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. πολλαχ.

ἅγι-Κήρυκος ὁ, ἀμάρτ. *ἁγι-Κήρ'κος* Καππ. (Σι-
νασ.) *ἁι-Κήρ'κος* Καππ. (Ἀνακ.) *ἁι-Ταϊούρκους* Θράκ.
(Σουφλ.)

Ἐκ παραθέσεως τοῦ ἐπιθ. *ἁγιος* καὶ τοῦ ὄν. *Κήρυκος*.

1) Ὁ μὴν Ἰούλιος (ὠνομάσθη οὕτω διὰ τὴν ἐορτὴν
τοῦ ἀγίου Κηρύκου τὴν τελουμένην κατὰ τὴν 15ην ἡμέραν
αὐτοῦ) Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. 2) Γεωργικὴ ἐορτὴ Θράκ.
(Σουφλ.)

ἀγικὸ τό, ἀμάρτ. *ἀγικὸν* Πόντ. (Οἶν.) *ἀγικὸ* Κρήτ.
Πληθ. *ἀγικά* Θράκ. (Σαρεκκλ.) ΝΠολίτ. Παραδ. 2,1217
αἰκά Ἡπ. (Ἰωάνν.)

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. ἐπιθ. *ἀγικὸς* παρὰ τὸ *ἁγιος*.

1) Ἐρείπια ναοῦ Πόντ. (Οἶν.) 2) Τὸ εἰς ἅγιον
καθιερωμένον καὶ προσφερόμενον ζῶον, ἵνα οὗτος προσ-
τατεύῃ τὸ ποῖμνιον ἀπὸ ἀσθενειῶν, κινδύνων κττ. Κρήτ.
Πβ. *τασιμάρις, τασιματάρις*. 3) Πληθ. πάντα τὰ
ἐκκλησιαστικὰ ἀντικείμενα νομιζόμενα ἅγια, οἶον εἰκό-
νες, σκεύη, ἄμφια, ἐτι δὲ ἄνθη τοῦ ἐπιταφίου καὶ τοῦ
σταυροῦ κττ. Θράκ. (Σαρεκκλ.) β) Θρησκευτικαὶ ἱερο-
τελεστίαι πρὸς ἀποτροπὴν τῆς ἀπὸ τοῦ *χαμοδρακισοῦ*
βλάβης τῶν ποιμνίων ΝΠολίτ. ἐνθ' ἄν. γ) Θρησκευ-
τικαὶ ἱεροτελεστίαι πρὸς θεραπείαν ἀσθενοῦς, οἶαι τὸ
εὐχέλαιον, ὁ ἁγιασμός, οἱ ἐξορκισμοὶ κλπ. Ἡπ. (Ἰωάνν.)
Θράκ. (Σαρεκκλ.): *Κάνου τ' αἰκά*.

ἀγικωσταντινᾶτο τό, ἀμάρτ. *ἀικωσταντινᾶτο* πολ-
λαχ. *ἀγιοκωσταντινᾶτο* Θράκ. Κρήτ. Μεγίστ. Νάξ. (Ἀπύ-
ρανθ.) Σύρ. (Ἐρμούπ.) κ. ἄ. —ΚΤεφαρίκ. Λιανοτράγ. 178
ἀγιοκωσταντινᾶτου Θράκ. (Αἰν. κ. ἄ.)

Ἐκ τοῦ ὄν. *ἁγι-Κωσταντῖνος*. Διὰ τὸν σχηματι-
σμὸν πβ. καὶ *ἀγιγεωργᾶτο*.

1) Νόμισμα Βυζαντιακὸν χρυσοῦν ἢ ἀργυροῦν ἢ χαλ-
κοῦν συνήθως ἐτερόκοilon φέρον τὴν εἰκόνα τῶν ἁγίων
Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης ἢ καὶ ἄλλων βασιλέων, ἔχον

δύναμιν θαυματουργὸν καὶ φερόμενον συνήθως ἐπὶ τοῦ
στήθους ἢ εἰς τὸν λαιμὸν ὡς περιάπτων. Τοῦτο ἐν ζύμῃ
τιθέμενον πιστεύεται ὅτι συντελεῖ εἰς τὴν ζύμωσιν
ἐνθ' ἄν.: Ἄσμ.

*Καὶ μοῦ 'χε γὰ παραγελᾶ νὰ σὲ φιλῶ 'ς τ' ἀχείλη,
'ς τ' ἀχείλη καὶ 'ς τὸ μάονλο καὶ 'ς τὸ λαιμὸ ἀποκάτω,
ἐκεῖ ποῦ πάει καὶ χτυπᾷ τ' ἀγιοκωσταντινᾶτο*
Ἀπύρανθ.

*Ἀχ, καὶ νὰ σὲ φίλουνε εἰς τὸ λαιμὸ ἀποκάτω,
ἐκεῖ ποῦ παίζει καὶ χτυπᾷ τ' ἀγιοκωσταντινᾶτο*
Κρήτ.

*Ἀγιοκωσταντινᾶτο μου μὲ τὸ σταυρὸ 'ς τὴ μέση,
τὸ καμαροφρυδάτσι σου ἄλλη κάμμι δὲν τό 'δει*

(πρὸς κόρην ὠραίαν. Περί τῆς συνηθείας νὰ καλῆται πρό-
σωπον προσφιλὲς δι' ὀνόματος πολυτίμου ἀντικειμένου
πβ. καὶ *ἀγιοταφίτικος*) Μεγίστ.

*Φεγγάρι μου λαμπρότατο κὶ ἀγιοκωσταντινᾶτο,
τὰ κάλλη σου δὲν εἶδα 'γὼ 'ς τὸν οὐρανὸ 'ποκάτω*

(πρὸς κόρην ὠραίαν) ΚΤεφαρίκ. ἐνθ' ἄν. Συνών. *ἀγία-
σμα 5, ἀγισεληνᾶτο, κωσταντινᾶτο*. 2) Εἰκὼν
ἀργυρᾶ τοῦ ἀγίου Κωνσταντίνου μικροῦ μεγέθους Σύρ.
(Ἐρμούπ.)

ἀγικωσταντινιάτικο τό, Θράκ. (Σαρεκκλ. κ. ἄ.)
ΠΠαπαχριστοδ. Θράκ. Ἡθογραφ. 3,36.

Ἐκ τοῦ ὄν. *ἁγι-Κωσταντῖνος*.

Παλαῖον χρυσοῦν νόμισμα: *Εἶχε τῆς δωρήσει 'ς τὴν
πρώτη της ἀρραβῶνα τὴ δουρῆσά μὲ τ' ἀγικωσταντινιάτικα καὶ
τὰ Βενέτικα φλουριά ΠΠαπαχριστοδ. ἐνθ' ἄν.*

ἀγικωσταντινίτσα ἡ, ἀμάρτ. *ἀικωσταντινίτσα*
Πόντ. (Οἶν.)

Ἐκ τοῦ ὄν. *ἁγι-Κωσταντῖνος* καὶ τῆς ὑποκορ.
καταλ. *-ίτσα*.

Μικρὰ ψηφίς ποικιλοχρώμου ψηφιδωτοῦ κοσμοῦντος
Βυζαντιακὸν ναὸν τῶν ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης,
τοῦ ὁποίου σφῶνται ἐρείπια.

ἀγίλα ἡ, Καππ. (Ἀνακ. Σίλατ. Σινασ.) *νάγελα*
Καππ. (Φλογ.)

Ἐκ τοῦ οὐς. *ἀγίλιν*. Ὁ μεταπλασμὸς κατὰ τὸ συνών.
μάντρα.

1) Μάνδρα, συνήθως προβάτων Καππ. (Ἀνακ. Σίλατ.)

2) Ἰδιαίτερον διαμέρισμα τῆς μάνδρας, ἐνθα ἀποχω-
ρίζονται τὰ ἐρίφια καὶ οἱ ἄμνοί, ὅταν ἀπογαλακτίζονται,
σηκὸς Καππ. (Σινασ.)

ἅγι-Λάζαρος ὁ, ἀμάρτ. *ἁγιο-Λάζαρος* ΝΠολίτ.
Παροιμ. 1,236 *ἁι-Λάζαρος* πολλαχ. *ἁ-Λάζαρος* Σαλαμ.

Ἐκ παραθέσεως τοῦ ἐπιθ. *ἁγιος* καὶ τοῦ ὄν. *Λάζαρος*.

Ὁ ἅγιος Λάζαρος ὁ ἐκ νεκρῶν ἀναστὰς κατὰ τὴν ἀφή-
γησιν τοῦ εὐαγγελίου. Ἡ μνήμη τῆς ἀναστάσεώς του τε-
λεῖται τὸ ὁμώνυμον Σάββατον πρὸ τῆς Κυριακῆς τῶν
Βαΐων ἐνθ' ἄν.: Φρ.

Ποτέ του ἀβγὸ δὲν ἔδωκε μήτε 'ς τ' ἁγίου-Λαζάρου
(ἐκ τοῦ ἐθίμου νὰ περιέρχωνται τὰ παιδία τὰς οἰκίας κατὰ
τὴν ἐορτὴν τοῦ ἀγίου Λαζάρου καὶ ψάλλοντα ἄσμα σχετι-
κὸν νὰ δέχωνται δῶρα. Ἐπὶ φιλαργύρου) Ἡπ. || Παροιμ.
Ἀπὸ τὸν ἁι-Λάζαρο καὶ 'ς τὴ Φανερωμένη (ἐπὶ ἀσυναρτη-
σιῶν) πολλαχ.

